

ning om ny Post, men kun angives den Vej, som man ventte efterhaanden til Dels at kunne komme ind paa.

Med disse Ord har jeg ogsaa væsentlig befaret de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfreds (Korsgaard). Han udtalte i meget skarpe Udtryk, at han fandt, at det, der her foreslaas, var et overilet og lidet gennemtaent Skridt, og at han var imod, at man her paa staaende Fod hovedfulds skulde træffe Bestemmelse om Indførelse af noget væsentligt, noget helt andet end det, vi hidtil have haft. Jeg maa simpelt hen gøre opmærksom paa, at dette er en fuldstændig Misforstaaelse. Foreløbig ster der aldeles intet andet, end at alt bliver, saaledes som det er. Det eneste ny er det, at Staten erklærer sig villig til eventuelt at yde et yderligere Bidrag af 30,000 Kr. til Konsulatløninger, hvis vi efter nærmere Overvejelse finde, at der er rimelig Grund til paa den eller den Plads at ansætte en udsendt Konsul. Det er alt, hvad man her binder sig til, det er det hele Skridt, man gør. Naar den højtærede Minister fremhævede Banfeligheden ved at faa kvalificerede Personer, og naar han mente, at vi ikke raadede over et tilstrækkeligt Antal dygtige Personer til de Pladser, som der maaske kan være Tale om at besætte, saa indrømmer jeg, at saadanne Betæneligheder vilde være vel begrundede, hvis man her tog Beslutning om, at der med et Slag skulde oprettes et betydeligt Antal af saadanne Poster, lad os sige 10 til 20 paa en Gang; men, som jeg udtrykkelig fremhævede før, er det ogsaa min Mening, at vi intet som helst bør gøre, før efterhaanden som det viser sig, at vi have de Personer, som skulle bruges. Hver Gang der findes en kvalificeret Mand, hver Gang Udenrigsministeren mener at have en saadan til sin Raadighed, kan han komme til os og sige: Lad os gøre et Forsøg med at oprette en Plads, i hvilken jeg antager, at denne Mand kan gøre Fyldest. Før vi finde de kvalificerede Personer ster det intet, og vi have overhovedet ikke bundet os til noget som helst.

Jeg maa ganske slutte mig til den Indsigelse, som den højtærede Udenrigsminister nedlagde mod det ærede Medlems Udtalelser om, at der ved dette Forslag skulde være udtrykt i større eller mindre Grad en Mistillid over for vore nuværende Konsuler. Jeg har ikke blot i Udvalgsbetænkningen, men ogsaa i de Udtalelser, hvormed jeg indlevede Forhandlingerne i Dag, paa det stærkeste accentueret, at jeg i fuldeste Maade erkender, at et stort Antal af de nuværende danske Konsuler yder ikke blot meget god, men end-

ogsaa ofte særdeles fortrinlig Tjeneste. Jeg kan sige, at jeg personlig er kommen i Berøring med saa mange af disse Mænd, og i saa høj Grad har skattet den Assistance, jeg i forskellige Retninger har fundet hos dem, at det vilde være i højeste Grad uskonsomt, om jeg ikke bestemt vilde udtale, at vi ere fortrinlig repræsenterede ved mange af vore nuværende Konsuler. Men jeg tror uægtelig ogsaa, at det vilde være en ganske mærkelig Konsul, som skulde kunne føle sig stødt over, at vi vedtog en Beslutning om, at der maaske paa visse Pladser kan blive ansat Embedskonsuler. Jeg siger, det maatte være en mærkelig Mand, der var saa sensibel, at han betragtede det som en Fornærmelse mod sig. Som jeg før fremhævede, bruges udsendte Konsuler ikke blot af de store europæiske Lande, men ogsaa de mindre søge at have et vist Antal saadanne ved Siden af Valgkonsulerne. Det er en Ordning, som visse ikke kan krænte nogen, og vore nuværende Konsuler ville saa fuldt som nogen erkende, at der i mange Forhold kan kræves et ganske andet Arbejde præsteret af udsendte Konsuler, simpelt hen fordi man kan disponere over al deres Tid og alle deres Kræfter, hvad man efter Sagens Natur ikke kan, naar der er Tale om Valgkonsuler. — Naar det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgfreds (H. Madsen) udtalte Betæneligheder ved at gaa med til Flertallets Forslag, da han frygtede for og mente, at det første Skridt vil lede til langt videre Ting, end vi havde tænkt os, maa jeg endnu en Gang gentage, at det, hvormed det her drejer sig, er et saa beskænt Skridt og saa let at overse i sine Konsekvenser, at Tinget ikke i nogen Maade ved Betæneligheder i den Henseende bør lade sig afholde fra at følge Flertallets Forslag.

Korsgaard: Den ærede Ordfører understregede meget stærkt, at man i Virkeligheden ikke foretog noget ved det Forslag, der foreligger her fra Flertallets Side. Jeg vil da spørge den ærede Ordfører, hvad Meningen da er med det. Hvis det ikke er Meningen, at man vil gaa fra de nuværende Konsuler over til udsendte Konsuler, forstaaer jeg overhovedet ikke, hvorfor Flertallet og den højtærede Udenrigsminister have uøseligt sig med at lave dette Forslag. Jeg forstaaer meget vel, at det kan have sin Interesse for den ærede Ordfører og muligvis ogsaa for den højtærede Udenrigsminister at gøre dette Skridt saa lille som muligt i Øjeblikket, blandt andet af Hensyn til vore nuværende Konsuler, men muligvis ogsaa over for de Betæneligheder, der kunne være her i Tinget